

Adam Olma Yolunda

– Eril ÖZALAN · 19 Mayıs 2024

Nevzat 18 yaşındaydı. Hırçın ve hoyrat yaşamayı seviyordu. Dik başlıydı dediğim dedik bir gençti. Hayatın zorluklarıyla hiç karşılaşmamış el bebek gül bebek yaşamıştı. Onun için her şey çok basitti. Bu yaşta ticarete atılsa sanki çok başarılı olucaktı öyle inanıyordu. Kendini dev aynasında görüyordu elindekilerin kıymetini bilmez her şeyin fazlasını isterdi. Özel lise mezundu.

Babası eşref bey çok kalender bir beyefendiydi. Hayatta zorluklar yaşayarak mücadele ederek bu günlere gelmişti. hırslıydı. Ama hak hukuk ne çok iyi bilirdi. Bugün fabrika sahibiydi ama önceden işçi olarak çalıştığı bu fabrikada şimdi patrondur çünkü işini çok iyi biliyordu. Zamanla güçlenerek yükselmişti. Eşref bey olunun hayırsız olmasından şikayetçiydi. bir şeyler yapmalıydı. Oğlu hayatı bir şekilde öğrenmeliydi. Oğlunun askere gitmesiyle değişebileceğini düşünüyordu. Asker ocağı sanki Nevzatı değiştirebilirdi. Sırf bu yüzden eşref bey olunun askerliği bedelli yapmasını istemiyordu. Ne olursa olsun nevat askere gidecekti. Gerekirse daha sonra üniversite okuyacaktı.

Annesi Necla Hanım oğlunun üstüne çok titreyen eline kıymık batsa üzülen bir kadındı zarıftı zekiymiş kocasının arkasındaki güçlü kadın profilini temsil ediyordu. Necla hanıma göre nevat çok normaldi düzeltmesi gereken bir huyu ya da davranışı yoktu. Zaten eşref beyle Necla Hanım bu yüzden çok tartışıyorlardı.

Sonunda nevatın askerlik yoklaması gelmişti. Hemen bir telaş sardı nevatı. Şimdi ne yapacaktı nasıl çıkacaktı bu hengamenin altından. Beklemiyordu eli ayağına dolaştı. Hemen babasının yanında aldı soluğu babası gelen yoklama kağıdını aldı eline hemen yüzünde bir gülümseme belirdi. Zaten bunu bekliyordu şöyle dedi

-nevat asker oluyorsun çok çabuk biter yapar gelirsin

*nasıl yani baba bedelli gitmeyecek miyim?

-ne bedellisi oğlum sende her Türk evladı gibi askerliğini yapıp geleceksin.

*ama baba...

-aması yok nevat belki akıllanır adam olursun yoksa böyle burnunu hep belaya sokacaksın. Biraz disiplin sana iyi gelir. Baba parası yemek kolay geldi değil mi.

*Of baba...

Nevzatı stres sarmıştı. Sudan çıkmış balığa döndü. Göğsünde bir kabarma hissetti. Yapabileceği hiçbir şey yoktu babası zırnık vermedi. Nevzat ne yapsındı. Bir şey de yapamadı. Annesi üzüntülüydü ya bir şey olursa nevatıma diyordu eşine o da bir şey olmaz hanım deyiverdi. Herkesin oğlu gidiyor senin ki de biraz zorluk görsün ekmek elden su gölden yaşıyor hayatı öğrensün azıcık adam olur hem fenamı deyiverdi

Nevzat askere uğurlanacaktı korkuyordu orada ne yapacaktı bundan kurtulmanın bir yolu olmadığını biliyordu onun için asker eğlencesi bile yapmışlardı. Herkesin keyfi yerindeydi. Annesi Necla hanım karalar bağlamıştı. Ağlamaktan közlerinin altı şişmişti. Oğlu ona göre ellerinin arasından kayıp gidiyordu elinden hiç bir şey gelmezdi. Eğlence bitti ertesi gün yolculuk vaktiydi. Nevzat bindi araca saç

3 numaraydı üstünde mavi bir kazak vardı askerlik ağrıya çıkmıştı. Yol kim bilir kaç saattir ama yolculuğun uzun olması onun için iyiydi oraya vardığında ne yapacağını bilmiyordu.

Nevzat ağrıya varmıştı valizini aldı kışlaya doğru yürüyordu. Vardı kışlaya selam verdi nöbetçilerden Yasin hoş geldin gardaş dedi Yasin Adanalıydı. Kavruk bir delikanlıydı. İyi silah kullanırdı. Zaten adamada sakın bir hayatı yoktu. Nevzat içeri girdi. Kayıt işlemini yaptılar nevat burada nasıl yaşayacaktı. Ne yapacaktı çok ilginç geliyordu ama askerdeydi. Koğuşuna yerleşti diğer askerlerle tanıştı. Emrah'la tanışması biraz sancılı oldu. Emrah saf temiz kalpli okumasını yazmasını zor öğrenmiş bir köylü çocuğuydu. Temiz kalpliydi her şeyden alınırdı onunla çok uğraşan Abdurrahman ona hep aynı şeyi sorardı.

-sen hiç ağaca çıktın mı

*çıktım eee ne olacak

-ne ağacıydı

* elma ağacı ne olacak ki

-merdivenle mi çıktın tırmanarak mı

*tırmanarak ne olacak

-öylesine sordum.

Emrah sinirinden çıldırırdı. Her defasında buna benzer şeyler soruyolardı. O da panik ataktı zaten her şeyden şüphenirdi. Arkadaşları da onla uğraşmaktan keyif alırdı.

Nevzat bu yüzden Emrah'la tanışırken sorun yaşamıştı zaten Emrah'a sordu

-nerelisin

*mersin ne olacak ki

Ben İzmir

*ne olacak ki

Nevzat şaşırılmıştı ilk defa böyle bir adamla tanışıyordu. Ne diyeceğini bilemedi. Kendi yatağına doğru yanaştı bıraktı kendini yatağa uzanırken hayallere dalmıştı burada ne yapacaktı burada zaman nasıl geçecekti bilemiyordu. Öyle insanlar vardığı hepsinin türlü türlü huyu vardı alışmak nevat için zor olacaktı

Celal o sırada koğuşa giriş yaptı. Bir elinde havlu bir elinde tesbih vardı Sivaslıydı

-hoş geldin gardaşım dedi sen alt devresin temizle bakalım tuvaletleri çok koku geliyor

*ne yani ben mi temizleyeceğim burada temizlik görevlileri yokmu

-burası ananın evi değil asker ocağı istersen bide köpük banyosu yaptırırım

*şey yani...

-neyse komutan gelecek tuvaletleri temizle hemen

*iyi yaparım

Başladı nevat tuvaletleri temizlemeye bir yandan sövüyor bir yandan tuvaleti parlatıyordu. Sucuk gibi terlemişti temizlik bittiğinde haşatı çıkmıştı. Vardı koğuşa tam yatacaktı ki komutan askerleri eğitime bekliyordu. Vardılar komutanın yanına komutan bağırırdı.

-asker yat karşıdaki cephaneliğe kadar sürün

Nevzatın her yeri ağrıyordu canı çıkmıştı başladı sürünmeye yine sövüyordu içinden babasına çok

kızdı. Eğitim bittiğinde yemek yiyeceklerdi yemekhaneye gittiklerinde bir tas çorba bir parça ekmek verdiler nevat burada nasıl doyacaktı. Hayatı şimdi anlıyordu nevat kıt kanaat geçinenleri. İş arayanları fakirliği yoksul hayatı şimdi daha iyi anlıyordu nevat yemeği yedi yatma vakti gelip çattı midesi ötüyordu hala açtı doymadığı için stresliydi. En sonunda daldı uykuya o gece rüyasında annesini babasını gördü onlar hayatından çekip gidiyordu rüyasında kabustan terler fışkırarak uyandı korkmuştu hazır değildi öyle bişeye sonunda babasını daha iyi anlıyordu bir gün onlar hayatında olmayacaktı. Bunun farkına varmıştı artık nasıl ayaklarının üstünde duracaktı fabrika işlerindendi hiç anlamıyordu ne yapacaktı ya ailemi kaybedersem ya her şeyi mi kaybedersem diye düşündü kararlıydı ilk günden hayatını değiştirecek kendine düzenli sakin çalışkan bir hayat kuracaktı şimdiden düşünmeye başlamıştı hayatında değişmesi gereken ne varsa hepsi için mücadele edecekti öylede oldu 6 aylık süre bu şekilde sancılı geçti onlardan dostluğu öğrenmişti kardeşliği öğrenmişti paylaşmayı öğrenmişti. Aynı sofrada yemek yiyip gülmeyi öğrendi aynı anda gelen mektuba ağlamayı öğrendi. Nevat kısaca hayatı öğrendi teskere günü geldi çattı hepsinin gözü yaşlıydı alışmışlardı birbirlerine ayrılmak zor olacaktı. Öyle de oldu vardılar memleketlerine daha sonra işte nevat farklı bir adam olmuştu artık çakı gibi bir adamdı. Hayat ona pişmeyi öğretti hamken olgunlaştı. Âdeta kendini buldu. Şimdilerde babası oğluya ihtiyar ediyordu. Çok kısa sürede fabrikanın başına geçti ve iyi bir aile babası oldu.